

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců Mgr. Martina Kříže a JUDr. Ivanky Havlíkové ve věci

žalobkyně: **Whitecat s.r.o.**, IČO 28186729
se sídlem Ve Smečkách 1593/19, 110 00 Praha 1 – Nové Město
proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
se sídlem Nad Štolou 3, 170 00 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 4. 2015 č. j. MV-31412-3/VS-2015

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Pokuta uložená žalobkyni rozhodnutím Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 8. 1. 2015 č. j. MHMP-1161418/14/C/Ma-2431 ve spojení s rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 22. 4. 2015 č. j. MV-31412-3/VS-2015 se snižuje na částku 35 000 Kč.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 8. 1. 2015, č. j. MHMP-1161418/14/C/Ma-2431, jímž byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 70 000 Kč za spáchání správního deliktu sankcionovaného dle § 29 odst. 1 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o hlavním městě Praze“), kterého se dopustila porušením § 2 obecně závazné vyhlášky č. 11/2005 Sb. hl. m. Prahy, kterou se stanoví zákaz nabízení erotických vystoupení nebo erotických služeb (dále jen „vyhláška č. 11/2005 Sb. hl. m. Prahy“), tím, že dne 1. 7. 2014 a 14. 8. 2014 pomocí proskleného světelného panelu (výstrče), v části ve tvaru srdce, zobrazujícího nápis „**SEXY SAUNA**“ a srdce umístěného nad vchodem do budovy č. p. 1593 v ulici ve Smečkách 19, Praha 1, kde se nachází provozovna žalobkyně - erotický klub FKK SEXY SAUNA CLUB, a reklamních poutačů (plakátů) umístěných na oknech 1., 2. a 3. nadzemního podlaží téže budovy, zobrazujících nápis „**SEXY SAUNA**“ a srdce, nabízela erotické služby na veřejně přístupných místech.
2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že správní orgán I. stupně obdržel úřední záznam pořízený Městskou policií hl. města Prahy, která při šetření na místě dne 1. 7. 2014 pořídila fotodokumentaci stavu domu č. p. 1593 v ulici Ve Smečkách. Následně správní orgán I. stupně při kontrole dne 14. 8. 2014 zjistil, že na uvedené adrese se nachází erotický podnik FKK SEXY SAUNA CLUB, který je označený proskleným světelným panelem a reklamními poutači v oknech, na kterých je nápis „**SEXY SAUNA**“. V odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, kterým žalobkyni uložil dle § 29 odst. 1 zákona o hlavním městě Praze pokutu ve výši 70 000 Kč za porušení § 2 vyhlášky č. 11/2005 Sb. hl. m. Prahy, správní orgán I. stupně uvedl, že nepochybuje o tom, že se žalobkyně správního deliktu dopustila, neboť na veřejně přístupném místě nabízela pomocí inzerce erotické služby. Správní orgán vycházel jednak ze samotného označení podniku slovy „**SEXY SAUNA**“ a dále ze zaměření podniku, který sám sebe inzeruje jako erotický podnik a nabízí mimo jiné erotické masáže. Zabýval se dále tím, zda žalobkyně vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila, a podrobně zdůvodnil také výši uložené pokuty.
3. V rámci vypořádání odvolacích námitek žalovaný citoval § 1 a § 2 vyhlášky č. 11/2005 Sb. hl. m. Prahy a uvedl, že jejich výkladem lze dojít k tomu, že pokud někdo provozuje erotická vystoupení nebo erotické služby, nemůže je nabízet, a tedy ani inzerovat a propagovat, na veřejně přístupných místech na území hlavního města Prahy s výjimkou uvedenou v § 2 uvedené vyhlášky. Za nabízení erotického vystoupení nebo erotické služby lze bezesporu považovat také inzerci podniku, který takové vystoupení nebo službu poskytuje. Uvedenou vyhláškou je tedy zakázáno nabízení erotických vystoupení nebo erotických služeb, aniž by bylo nutno dále zkoumat, zda je dané jednání v rozporu s dobrými mravy či nikoliv. Správní orgán I. stupně v prvostupňovém rozhodnutí posuzoval, zda předmětné plakáty nabízejí erotická vystoupení nebo erotické služby a kde k takové nabídce došlo. Vyšel přitom ze zjištění, že žalobkyně polepila všechna okna v 1., 2. a 3. nadzemním podlaží domu, kde se nachází erotický podnik FKK SEXY SAUNA CLUB, poutači, na nichž byla uvedena slova „**SEXY SAUNA**“, kdy slovo sex bylo vyvedeno tlustými červenými výraznými písmeny, písmeno Y bylo tlusté a bílé na pozadí červeného srdce a pod slovy „**SEXY**“ byl nápis „**SAUNA**“ vyvedený tenkými červenými písmeny. Slovo SEXY bylo několikanásobně větší než slovo SAUNA, jež na nápisu téměř zaniká. Stejný nápis v totožném provedení byl uveden také na proskleném světelném panelu umístěném nad vchodem do domu.

4. Žalovaný na základě obsahu spisového materiálu, zejména internetových stránek stažených dne 5. 11. 2014 z adresy www.saunaclub.cz/cz, na níž žalobkyně prezentuje FKK SEXY SAUNA CLUB jako „nejlepší erotický relax“ a nabízí mimo jiné „erotické masáže“, neměl žádnou pochybnost o tom, že FKK SEXY SAUNA CLUB je erotický podnik nabízející erotické služby nebo erotická vystoupení. Odpovídala tomu fotografická prezentace, na níž se vyskytovaly ve značném množství fotky dívek, které na sobě měly spodní prádlo, plavky či byly bez oblečení. Ztotožnil se i s úvahami správního orgánu I. stupně, že žalobkyně výše uvedeným jednáním (polepením oken a umístěním světelného panelu) nabízela erotická vystoupení a služby na místě veřejně přístupném, které se nachází mimo lokalitu uvedenou v § 2 vyhlášky č. 11/2005 Sb. hl. m. Prahy, čímž se dopustila správního deliktu. Název a vizuální zpracování (poutačů) neumožňuje jiný výklad, než že na daném místě bylo nabízeno něco se sexuálním podtextem; z konkrétní nabídky pak vyplynulo, že se jednalo o erotický podnik nabízející erotické služby, např. masáže.
5. Správní orgán I. stupně dle žalovaného při svém rozhodování vyšel ze znění § 2 vyhlášky č. 11/2005 Sb. hl. m. Prahy. V něm obsažený zákaz není podmíněn zjištěním, zda je dané jednání v rozporu s dobrými mravy. Vyhláška v § 1 pouze konstatuje, že nabízení erotických vystoupení či služeb vykonávané v jakékoliv podobě na veřejně přístupných místech je činností, která by mohla být v rozporu s dobrými mravy. Správní orgán I. stupně tak musel zkoumat toliko to, zda daným jednáním došlo k nabízení erotických služeb nebo vystoupení a zda tato nabídka byla činěna na místě veřejně přístupném. Postihovaný správní delikt nelze dle žalovaného srovnávat s přestupky, neboť přestupku se mohou dopustit toliko fyzické osoby, u nichž se zkoumá také zavinění, kdežto správního deliktu se dopouštějí také právnické osoby. Subjektivní stránka se nezkoumá, neboť je zde koncipována objektivní odpovědnost, z níž je možné se liberovat. Podle § 44 odst. 1 zákona o hlavním městě Praze může zastupitelstvo hlavního města Prahy vydávat obecně závazné vyhlášky. Vyhláška č. 11/2005 Sb. hl. m. Prahy byla schválena dne 25. 5. 2005 a je účinná od 1. 6. 2005. Správní orgán I. stupně proto postupoval v souladu se zákonem, když na jejím základě uložil žalobkyni dle § 29 odst. 1 zákona o hlavním městě Praze výše uvedenou pokutu.
6. Existence uvedené vyhlášky nijak nedopadá na právo podnikat či provozovat jinou hospodářskou činnost. Vyhláška reguluje nabízení erotických služeb a vystoupení na místech veřejně přístupných a tímto jsou omezeni všichni podnikatelé stejně. Není zakázáno uvedená vystoupení či služby nabízet či provozovat, nemůže tak však být činěno na místech veřejně přístupných. Nejedná se tedy o omezení výkonu povolání nebo činnosti a nelze ani hovořit o libovůli správního orgánu I. stupně. Ten pečlivě odůvodnil výši uložené pokuty a žalovaný se s jeho odůvodněním ztotožnil. Odpovědnost právnických osob je v zásadě objektivní. Pro případy, kdy by docházelo k přílišné tvrdosti, jsou dány liberační důvody. Žalobkyně žádné liberační důvody neuvedla. Ačkoliv měla tuto možnost, ke správnímu řízení se nijak nevyjádřila. V posuzovaném případě se jednalo o 14 polepených oken a jeden nainstalovaný světelný panel, lze si tedy jen těžko představit, že by se jejich instalace udála bez jejího souhlasu. Za porušení předmětné vyhlášky jí navíc již jednou byla pokuta udělena. Není tedy zřejmé, že by se snažila protiprávnímu stavu zabránit nebo jej odstranit.
7. Žalovaný závěrem uvedl, že správní orgán I. stupně se v rozhodnutí podrobně zabýval úvahami, zda uložená pokuta nemá likvidační charakter, a tyto jeho úvahy byly v souladu s judikaturou Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu. Na základě úvah o majetku

žalobkyně, která není v insolvenčním rejstříku, počtu jejích zaměstnanců (dle výpisu z internetových stránek pro žalobce pracovalo minimálně 36 dívek) a skutečnosti, že si žalobkyně pronajímá prostory v centru Prahy, správní orgán dovodil, že uložená pokuta pro ni nemůže být likvidační. Pokuta byla uložena ve třetině zákonné sazby a správní orgán I. stupně řádně odůvodnil a zvážil všechny okolnosti případu. Bylo na žalobkyni, aby prokázala, že uložená pokuta pro ni má likvidační charakter. To však žalobkyně neučinila, k celému správnímu řízení se vyjádřila až v odvolání, a musela tedy být připravena na následek, že její tvrzení budou přezkoumávána toliko odvolacím orgánem.

8. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení napadeného rozhodnutí, jakož i zrušení prvostupňového rozhodnutí. Pro případ, že se neztotožní s jejím právním názorem, soudu navrhla, aby uloženou pokutu přiměřeně snížil v zákonem dovolených mezích. V žalobě nejprve zrekapitulovala obsah napadeného rozhodnutí a jemu předcházejícího správního řízení a poté namítla, že z napadeného rozhodnutí ani z prvostupňového rozhodnutí nevyplývá, a není tedy prokázáno, že se dopustila porušení vyhlášky č. 11/2005 Sb. hl. m. Prahy. Správní orgán I. stupně toto porušení dostatečně neprokázal. V této souvislosti žalobkyně odkázala na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 17. 12. 2013 č.j. 6 Ca 162/2009 – 84, ze kterého plyne, že vydat rozhodnutí o uložení pokuty lze jen tehdy, je-li na podkladě zjištěných skutečností dostatečně odůvodněn závěr o tom, že skutek, v němž správní orgán spatřuje znaky správního deliktu, byl spáchán určitou osobou. Předpokladem vzniku delikt ní odpovědnosti je tedy zjištění protiprávního jednání osoby, proti níž je řízení o uložení pokuty za správní delikt vedeno. Naplnění tohoto předpokladu nebylo v řízení vedeném proti žalobkyni správním orgánem I. stupně prokázáno natolik spolehlivým způsobem, aby bylo možné přistoupit k vydání rozhodnutí o uložení pokuty.
9. Žalobkyně dále v žalobě citovala § 1 a § 2 vyhlášky č. 11/2005 Sb. hl. m. Prahy a namítla, že z § 1 této vyhlášky lze vyvodit, že ne každá činnost spočívající v nabízení erotických vystoupení nebo služeb vykonávaná v jakékoliv podobě na veřejně přístupných místech je činností, která by mohla být v rozporu s dobrými mravy. Ve správním spise nebyly uvedeny konkrétní znaky jednání ukazujícího na rozpor s dobrými mravy. Právní řád také nedefinuje pojmy „erotická vystoupení“ a „erotické služby“. V obecné rovině pak žalobkyně poukázala na to, že sex a erotické motivy se běžně objevují v reklamě šířené veřejnými sdělovacími prostředky na území Prahy. Reklama na řadu produktů používá silné erotické a sexuální znaky.
10. Žalobkyně má za to, že jakékoliv rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy vydané na základě vyhlášky č. 11/2005 Sb. hl. m. Prahy může zakládat libovůli v rozhodování, což je v rozporu s ústavním pořádkem České republiky. Ve světle nálezu Ústavního soudu ze dne 12. 8. 2018, sp. zn. Pl. ÚS 33/05 je ustanovení § 1 zmíněné vyhlášky natolik neurčité a nesrozumitelné, že jeho adresát není schopen předvídat jeho aplikaci a nemá možnost upravit podle toho své chování. Žalobkyně je navíc toho názoru, že porušování mravnosti nebo rozpor s dobrými mravy jsou dostatečně upraveny zákonnými normami. Pokud obecně závazná vyhláška ukládá adresátům povinnosti a stanoví omezení bez zákonného podkladu, tedy v rozporu s Ústavou, nebo pouze parafrázuje ustanovení jiných právních předpisů, nemůže sloužit k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku. Podle správního orgánu I. stupně vše, co je erotické, je také nemravné či odporující dobrým mravům. Erotika je však slovo řeckého původu a jeho základ znamená lásku, touhu. Žalobkyně se následně zabývala vymezením významu slova „erotika“ a v závěru svého

výkladu konstatovala, že to, co je erotické, je ještě mravné, a neodporuje tedy obecně přijímaným dobrým mravům (na rozdíl od pornografie či prostituce). Žalovaný se podle ní s uvedenými argumenty nijak nevyrovnal.

11. Žalobkyně dále namítla, že výlohy části nebytových prostor domu ani prosklený světlý panel neopatřila žádnými nápisy či plakáty ani jejich prostřednictvím nenabízela erotická vystoupení. Tato skutečnost z napadeného ani prvostupňového rozhodnutí nikterak nevyplývá, a nebylo tedy prokázáno, že by se žalobkyně dopustila porušení vyhlášky č. 11/2005 Sb. hl. m. Prahy. V této souvislosti odkázala na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 5. 11. 2008 č.j. 7 Ca 128/2007 – 20 a opětovně i na rozsudek téhož soudu ze 17. 12. 2013 č.j. 6 Ca 162/2009 – 84, jejichž obsah stručně parafrázovala a konstatovala, že ve spise se nenachází jediný přímý, ale ani nepřímý důkaz o tom, že se protiprávního jednání dopustila žalobkyně.
12. V závěru žaloby pak žalobkyně namítla i to, že saunu nelze bez dalšího spojovat s erotickými službami. To, že se v sauně pohybují obnažené osoby, je obvyklé či žádoucí. Saunu tedy nelze zaměňovat s poskytováním erotických služeb a činit z ní erotický klub či podnik. V Aquapalace Praha je přímo zakázáno chodit do sauny v plavkách. Ze strany správního orgánu I. stupně tak dochází k libovůli v rozhodování, přičemž správní orgán navíc bez jakéhokoli zákonného zmocnění normuje, co ještě lze a co již nelze považovat za erotické služby.
13. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že se v napadeném rozhodnutí vypořádal s tím, jakým jednáním žalobkyně naplnila skutkovou podstatu správního deliktu, a v tomto směru odkázal na jeho odůvodnění. Jednalo se o prostory žalobkyně, kde byla všechna okna mířící do prostoru ulice včetně výlohy označena nápisem „**SEXY SAUNA**“, a nelze tedy předpokládat, že by zde tyto nápisy byly umístěny bez jejího výslovného souhlasu či přání. Výloha byla opatřena názvem provozovny „**SEXY SAUNA**“, což bylo prokázáno fotodokumentací. Žalobkyni lze přisvědčit v tom, že saunu nelze bez dalšího spojovat s erotickými službami, avšak v daném případě použití slova „sexy“, které mimo jiné znamená „erotický“, ve spojení se slovem „sauna“ nesporně umožňuje všeobecné vnímání předmětného nápisu jako nabízení erotických služeb. Ze zákazu uvedeného v § 2 vyhlášky č. 11/2005 Sb. hl. m. Prahy neplyne, že by správní orgán měl posuzovat, zda je konkrétní jednání v rozporu s dobrými mravy, ale pouze zda k němu došlo na veřejně přístupném místě na území hlavního města Prahy.
14. Žalobkyně se k nařízenému ústnímu jednání ve věci samé nedostavila. Žalovaný při ústním jednání setrval na argumentaci uplatněné v odůvodnění napadeného rozhodnutí a ve vyjádření k žalobě.
15. Soud při jednání rozhodl, že nebude provádět dokazování důkazy označenými v žalobě, neboť dospěl k závěru, že o žalobě lze rozhodnout na základě správního spisu; provádění jakýchkoli dalších důkazů proto shledal nadbytečným. K tomu je nutno dodat, že při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud nutně vycházel z obsahu správního spisu, neboť jeho povinností bylo mj. posoudit, zda skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je se správním spisem v souladu a zda v něm má oporu. Rozsudky, na které žalobkyně poukazovala, jsou zdejšímu soudu známe z úřední činnosti a jejich existenci není třeba dokazovat.
16. V posuzované věci vyšel soud z následně uvedené právní úpravy:

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

Podle § 44 odst. 1 zákona o hlavním městě Praze zastupitelstvo hlavního města Prahy může v mezích samostatné působnosti hlavního města Prahy vydávat obecně závazné vyhlášky.

Podle § 44 odst. 3 písm. a) zákona o hlavním městě Praze povinnosti může hlavní město Praha ukládat v samostatné působnosti jen obecně závaznou vyhláškou k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku; zejména lze stanovit, které činnosti, jež by mohly narušit veřejný pořádek v hlavním městě Praze nebo by mohly být v rozporu s dobrými mravy anebo z důvodu ochrany bezpečnosti, zdraví a majetku, lze vykonávat pouze na místech a v čase obecně závaznou vyhláškou určených, popřípadě stanovit, že na určitých veřejně přístupných místech v hlavním městě Praze jsou takové činnosti zakázány.

Podle § 29 odst. 1 zákona o hlavním městě Praze, ve znění účinném do 30.6.2017, porušili podnikatel při výkonu své podnikatelské činnosti nebo právnická osoba povinnost stanovenou obecně závaznou vyhláškou nebo nařízením hlavního města Prahy, uloží jí hlavní město Praha nebo městská část pokutu až do výše 200 000 Kč.

Podle § 1 vyhlášky č. 11/2005 Sb. hl. m. Prahy nabízení erotických vystoupení nebo erotických služeb vykonávané v jakékoli podobě na veřejně přístupných místech je činností, která by mohla být v rozporu s dobrými mravy.

Podle § 2 vyhlášky č. 11/2005 Sb. hl. m. Prahy nabízení erotických vystoupení nebo erotických služeb podle § 1 je zakázáno na celém území Prahy, s výjimkou veřejně přístupné účelové komunikace vedoucí severozápadním směrem z ulice Dáblické k areálu skládky.

Podle § 4 odst. 2 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích (dále jen „zákon č. 251/2016 Sb.“) fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že poruší povinnost stanovenou v obecně závazné vyhlášce obce nebo kraje.

Podle § 4 odst. 3 zákona č. 251/2016 Sb., za přestupek podle odstavce 1 nebo 2 lze uložit pokutu do 100 000 Kč.

Podle § 78 odst. 2 s.r.s. rozhoduje-li soud o žalobě proti rozhodnutí, jímž správní orgán uložil trest za správní delikt, může soud, nejsou-li důvody pro zrušení rozhodnutí podle odstavce 1, ale trest byl uložen ve zjevně nepřiměřené výši, upustit od něj nebo jej snížit v mezích zákonem dovolených, lze-li takové rozhodnutí učinit na základě skutkového stavu, z něhož vyšel správní orgán, a který soud případně vlastním dokazováním v nikoli zásadních směrech doplnil, a navrhl-li takový postup žalobce v žalobě.

17. Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

18. Skutková zjištění týkající se protiprávního jednání žalobkyně, která jsou popsána v odůvodnění napadeného rozhodnutí, dle názoru soudu jednoznačně prokazují, že žalobkyně porušila zákaz nabízení erotických služeb, jenž podle § 2 obecně závazné vyhlášky č. 11/2005 Sb. hl. m. Prahy platí na celém území Prahy s jedinou tam uvedenou výjimkou. Spisový materiál vztahující se k dané věci, a z něj pak zejména úřední záznam ze šetření provedeného Městskou policií hl. m. Prahy dne 1. 7. 2014 včetně připojené fotodokumentace domu č. p. 1593 v ulici Ve Smečkách, a dále zjištění učiněná správním orgánem I. stupně při kontrole dne 14. 8. 2014, nade vší pochybnost prokazuje umístění proskleného světelného reklamního panelu zobrazujícího nápis „**SEXY SAUNA**“ a srdce nad vchodem do domu č. p. 1593 v ulici ve Smečkách 19, Praha 1, ve kterém se nachází erotický klub FKK SEXY SAUNA CLUB provozovaný žalobkyní, a též umístění

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

reklamních poutačů (plakátů) na oknech 1., 2. a 3. nadzemního podlaží téže budovy s nápisem „**SEXY SAUNA**“ a srdcem. Tato skutková zjištění nebyla žalobkyní nijak zpochybněna.

19. Soud se ztotožňuje se závěrem žalovaného, že žalobkyně tímto způsobem nabízela erotické služby v lokalitě, ve které je takové jednání vyhláškou č. 11/2005 Sb. hl. m. Prahy zakázáno. Zpracování reklamního panelu a plakátů, na nichž do popředí vystupuje slovo **SEX** vyvedené tlustými červenými výraznými písmeny, vskutku neumožňuje jiný výklad, než že daný podnik nabízí služby se sexuálním podtextem. Tomu plně korespondují další skutková zjištění, která si správní orgán opatřil z internetových stránek www.saunaclub.cz, jejichž prostřednictvím žalobkyně prezentuje FKK SEXY SAUNA CLUB jako „*jedinečný a nejlepší erotický relax*“ s prostředím, „*které v žádném jiném erotickém podniku nezažijete*“, a kde v nabídce práce hledá mj. masérky pro *erotické masáže*. Uvedená skutková zjištění nelze hodnotit jinak, než že žalobkyně na shora uvedené adrese provozuje podnik nabízející erotické služby. Nutno dodat, že ani tato skutková zjištění žalobkyně žádnou relevantní námitkou nezpochybnila.
20. Účelem reklamního panelu a reklamních plakátů s nápisem „**SEXY SAUNA**“ umístěných nad vchodem a na oknech domu č. p. 1593 1593 v ulici ve Smečkách 19 nepochybně bylo propagovat a nabízet služby poskytované podnikem, který žalobkyně v tomto domě provozuje, tj. erotické služby (viz výše).
21. Soud tedy shledal nedůvodnou námitku, že správní orgán nedostatečně zjistil, zda se žalobkyně postihovaného protiprávního jednání skutečně dopustila. Má naopak za to, že správní orgány obou stupňů v souladu s ustanovením § 3 správního řádu řádně zjistily skutkový stav věci v rozsahu potřebném pro vydání rozhodnutí o uložení sankce, který následně po právní stránce správně posoudily.
22. Posouzením ústavní konformity ustanovení § 1 a § 2 vyhlášky č. 11/2005 Sb. hl. m. Prahy se zdejší soud již v minulosti zabýval. V rozsudku ze dne 19. 9. 2016, č.j. 9 A 16/2013 – 68 dovodil, že předmětná ustanovení vyhlášky svou dikcí naplňují zákonné zmocnění obsažené v § 44 odst. 3 písm. a) zákona o hlavním městě Praze, které hlavnímu městu Praze umožňuje, aby zabezpečilo místní záležitosti veřejného pořádku. Dikce vyhlášky č. 11/2005 Sb. hl. m. Prahy nijak nevybočuje z rámce zákonného ustanovení § 44 odst. 3 písm. a) zákona o hlavním městě Praze, na základě něhož byla citovaná vyhláška vydána. Vyhláška zakazuje pouze nabízení erotických vystoupení či služeb na území hl. m. Prahy, nikoli erotická vystoupení či služby jako takové. Veřejnou nabídku (reklamu) určitého druhu služeb přitom lze chápat jako podpůrnou aktivitu směřující ve svém důsledku k zabezpečení vyšších výnosů z činnosti hlavní (samotného předmětu podnikání); i úplný zákaz této podpůrné aktivity tedy lze považovat toliko za omezení (nikoli zákaz) veškeré činnosti provozovatele. Nelze tedy tvrdit, že by vyhláška porušovala ústavně zaručená práva na podnikání žalobkyně. Její znění vyhlášky totiž není v rozporu s čl. 26 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, podle něhož platí, že zákon může stanovit podmínky a omezení pro výkon určitých povolání nebo činností.
23. Pro konstatování porušení § 2 vyhlášky č. 11/2005 Sb. hl. m. Prahy je rozhodné pouze to, zda se žalobkyně na veřejně přístupných místech dopustila nabízení erotických vystoupení nebo erotických služeb. Naopak není zapotřebí, aby reklamní poutač či plakáty svým grafickým ztvárněním či umístěným textem porušovaly dobré mravy či veřejný pořádek. Správní orgán není povinen tuto skutečnost, tj. rozpor jednání porušujícího zákaz

zakotvený v § 2 vyhlášky č. 11/2005 Sb. hl. m. Prahy s dobrými mravy, prokazovat. Podstatný v tomto směru je potenciál činností spočívajících v nabízení erotických vystoupení nebo erotických služeb na veřejně přístupných místech narušit dobré mravy, který je deklarován v § 1 téže vyhlášky, nikoliv to, zda činnost konkrétního subjektu dobré mravy skutečně narušuje či nikoliv.

24. Tvrzení žalobkyně, že ustanovení vyhlášky č. 11/2005 Sb. hl. m. Prahy jsou neurčitá, nesrozumitelná a pouze parafrázuje to, co je již upraveno zákonem, jsou zcela neopodstatněná. Ustanovení předmětné vyhlášky jsou formulována naprosto srozumitelně a konkrétně, neboť nabízení erotických vystoupení či služeb je dikcí vyhlášky jednoznačně zakázáno a tento zákaz je pro každého provozovatele zcela zřejmý a předvídatelný. Rovněž není pravdou, že by vyhláška pouze parafrázovala to, co je již upraveno zákonem, neboť zákaz nabízení erotických vystoupení nebo erotických služeb na území hl. m. Prahy žádný zákon nestanoví. Argumentace žalobkyně o možné libovůli při rozhodování Magistrátu hl. m. Prahy na základě předmětné vyhlášky není zhola ničím doložena; žalobkyně ostatně ani nespecifikovala, v čem by v nyní projednávané věci měla tato libovůle správního orgánu I. stupně spočívat.
25. Soud přisvědčuje též závěru žalovaného, že umístění předmětných reklamních plakátů a poutače na domě č. p. 1593 v ulici ve Smečkách 19, Praha 1 je nutno přičítat žalobkyni. Vzhledem k tomu, že právě v tomto domě se nachází erotický klub provozovaný žalobkyní i její sídlo, se tvrzení žalobkyně, že zde reklamní plakáty a poutač neumístila, jeví jako krajně nevěrohodné. Neexistuje jediný rozumný důvod k tomu, aby na budově, v níž má žalobkyně své sídlo a kde provozuje svůj erotický podnik, umisťoval reklamní plakáty a reklamní panel propagující podnik žalobkyně a jím poskytované služby někdo jiný než sama žalobkyně. Žádný takový důvod nenastínila ani žalobkyně, a to ani v průběhu správního řízení, ani v průběhu řízení před soudem.
26. V této souvislosti je nutno odmítnout odkazy žalobkyně na rozsudky Městského soudu v Praze ze dne 5. 11. 2008, č.j. 7 Ca 128/2007 – 59 a ze dne 17. 12. 2013, č.j. 6 Ca 162/2009 – 84, neboť závěry, které v nich soud vyslovil, vychází z jiných skutkových okolností. V prvním případě se jednalo o sankci uloženou za rozmístění reklamních plakátů v místech odlišných od sídla žalobce, konkrétně v prostorách podchodu metra linky A, a v druhém případě o reklamu umístěnou na vozidle, jehož provozovatelem byla osoba odlišná od sankcionovaného subjektu. Vzhledem k odlišným skutkovým okolnostem nejsou závěry obsažené v namítaných rozsudcích aplikovatelné na případ žalobkyně.
27. Obecné pojednání žalobkyně o významu slova „erotika“ je pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí zcela irelevantní, stejně jako její názor, že to, co je erotické, je ještě mravné. Tyto argumenty nemohly nijak ovlivnit závěr žalovaného, že žalobkyně shora popsáním způsobem porušila zákaz nabízet erotické služby v lokalitě, ve které je takové jednání vyhláškou č. 11/2005 Sb. hl. m. Prahy zakázáno. Nebylo proto důvodu, aby se žalovaný těmito argumenty v napadeném rozhodnutí blíže zabýval.
28. Skutečnost, že právní řád nedefinuje pojmy „erotická vystoupení“ nebo „erotické služby“, nebrání postihu žalobkyně za vytykané jednání. To, že žalobkyně provozuje erotický podnik, ve kterém logicky poskytuje zákazníkům erotické služby (např. erotické masáže), byla v řízení jednoznačně prokázána obsahem internetové prezentace podniku žalobkyně, z níž je zřejmé, že služby nabízené zákazníkům v tomto podniku rozhodně nespočívají toliko v možnosti navštívit saunu. Z tohoto důvodu soud považuje za nadbytečné a

bezpředmětné úvahy žalobkyně o tom, že je normální pohybovat se v sauně nahý. Žalovaný v projednávané věci nezaměnil „běžnou“ saunu s erotickým podnikem (klubem); tím, kdo svůj podnik v domě č. p. 1593 v ulici ve Smečkách 19 v Praze 1 na internetu prezentuje jako erotický, je sama žalobkyně.

29. Žalobkyni lze přisvědčit v tom, že reklama na celou řadu produktů v dnešní době obsahuje erotické prvky či sexuální podtext. Nutno ovšem zdůraznit, že vyhláška č. 11/2005 Sb. hl. m. Prahy nezakazuje reklamu s erotickými prvky obecně, ale zapovídá toliko nabízení erotických vystoupení nebo erotických služeb. Tento vyhláškou stanovený zákaz, jenž má oporu v zákoně, je žalobkyně, stejně jako kterýkoliv jiný subjekt, povinna respektovat.
30. Soud tedy neshledal důvodným žádný žalobní bod (námitku). Vyhověl však návrhu žalobkyně na moderaci uložené pokuty, protože zjistil, že v době od vydání napadeného rozhodnutí do vydání tohoto rozsudku došlo ke změně právní úpravy spočívající ve snížení maximální výše sankce, kterou je možné žalobkyni za vytýkané protiprávní jednání uložit. V souvislosti s přijetím zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona č. 251/2016 Sb., bylo ustanovení § 29 odst. 1 zákona o hlavním městě Praze zrušeno. Ustanovení § 4 zákona č. 251/2016 Sb., nyní představuje obecnou skutkovou podstatu přestupku proti pořádku ve státní správě a přestupku proti pořádku v územní samosprávě, kterou může naplnit jak fyzická osoba nepodnikající, tak právnická osoba a podnikající fyzická osoba. Za jednání naplňující skutkovou podstatu přestupku proti pořádku v územní samosprávě, spočívající v porušení povinnosti stanovené v obecně závazné vyhlášce obce nebo kraje, lze nyní uložit pokutu do výše 100 000 Kč. Přestože tato nová právní úprava nabyla účinnosti dne 1. 7. 2017, tedy až po spáchání správního deliktu žalobkyní a po vydání napadeného rozhodnutí, musel k ní soud přihlédnout.
31. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu usnesením ze dne 16. 11. 2016, č.j. 5 As 104/2013 – 46 rozhodl, že rozhoduje-li krajský soud ve správním soudnictví o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, kterým bylo rozhodnuto o vině a trestu za správní delikt v situaci, že zákon, kterého bylo použito, byl po právní moci správního rozhodnutí změněn nebo zrušen, je soud povinen přihlédnout k zásadě vyjádřené ve větě druhé čl. 40 odst. 6 Listiny, dle níž se trestnost činu posoudí a trest ukládá podle právní úpravy, která nabyla účinnosti až poté, kdy byl trestný čin spáchán, je-li to pro pachatele příznivější. Trestnost jednání, za které byla žalobkyně v nyní projednávané věci sankcionována, je zachována i dle nové právní úpravy (podle § 4 odst. 2 zákona č. 251/2016 Sb., se nyní jedná o přestupek, jehož se fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí tím, že poruší povinnost stanovenou v obecně závazné vyhlášce obce nebo kraje). Došlo však ke snížení maximální výše sankce, kterou lze pachateli za toto protiprávní jednání uložit, z původních 200 000 Kč na částku 100 000 Kč. Nová právní úprava je v tomto směru pro žalobkyni příznivější.
32. Soud při moderaci výše sankce vyšel z toho, že správní orgán I. stupně přistoupil k uložení pokuty přibližně ve třetině zákonné sazby, kterou s přihlédnutím ke všem okolnostem dané věci, k povaze jednání, za něž je pokuta ukládána, a k zákonem stanovené horní hranici výše pokuty, kterou je vyjádřena typová závažnost daného protiprávního jednání, označil za úměrnou závažnosti protiprávního jednání žalobkyně. S úvahami správního orgánu I. stupně o závažnosti protiprávního jednání žalobkyně, v rámci kterých bylo přihlédnuto mj. k tomu, že k deliktnímu jednání došlo na frekventovaném místě v samém centru Prahy, a rovněž k tomu, že ze strany žalobkyně se nejednalo o první porušení daného zákazu, se ztotožnil i žalovaný, který pokutu uloženou přibližně ve třetině

zákonné sazby ve výši 70 000 Kč napadeným rozhodnutím potvrdil. Žalobkyně žádnou námitkou správnost úvah správních orgánů obou stupňů týkajících se výše pokuty nezpochybnila. Závěrům žalovaného, jakož i správního orgánu I. stupně, jež se upínají k posouzení závažnosti deliktního jednání žalobkyně, soud v plném rozsahu přisvědčuje, a protože nemá, co by k nim dodal, pro stručnost na ně odkazuje.

33. Správní orgány obou stupňů tedy považovaly při rozhodování v dané věci za přiměřenou pokutu ve výši odpovídající 35 % maximální zákonné sazby. Soud se s tímto závěrem ztotožňuje, a proto využil svého moderačního práva a v souladu s § 78 odst. 2 s.ř.s. ve druhém výroku tohoto rozsudku rozhodl o snížení uložené pokuty na částku 35 000 Kč tak, aby stejný poměr výše uložené sankce k maximální zákonem stanovené sazbě zůstal zachován i po změně právní úpravy, k níž v mezidobí došlo.
34. Snížení uložené pokuty s ohledem na novou právní úpravu se soudu jeví jako nezbytné. Jak přílehavě konstatoval správní orgán I. stupně, zákonem stanovená horní hranice výše pokuty vyjadřuje typovou závažnost daného protiprávního jednání. Z toho, že zákonodárce přistoupil ke snížení maximální výše pokuty, kterou je možné pachateli uložit za přestupek podle § 4 odst. 2 zákona č. 251/2016 Sb., nutně vyplývá, že protiprávní jednání naplňující skutkovou podstatu tohoto přestupku nadále shledává typově méně závažným, než tomu bylo dříve, a proto s ním spojuje pokutu toliko v rozmezí 0 – 100 000 Kč. Je zřejmé, že uložení pokuty ve výši 70 000 Kč, tedy ve výši převyšující dvě třetiny maximální sazby stanovené novou právní úpravou, je na místě pouze v případech velmi závažných porušení zákona, k čemuž však v dané věci dle závěrů správních orgánů obou stupňů nedošlo. Pokud by tedy soud nepřistoupil k moderaci uložené sankce, byla by pokuta uložena žalobkyni, měřeno optikou nové právní úpravy, zjevně nepřiměřená.
35. Protože žalobkyně nebyla co do důvodnosti žaloby úspěšná a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud ve třetím výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

Praha 18. dubna 2018

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

předsedkyně senátu